

Пощенската такса е платена.

Година IX

Варна, 3 септември 1928 год.

Брой 21.

ВАРНЕНСКИ ОКРУЖЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия.

|| Телефонъ N 28. ||

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ:

За общини задължителенъ	200 лева
За училищни настоятелства	100 "
За кооперац., читалища и частни лица	50 "

ТАКСИ:

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За баланси на коопераци и синдикати на страница по 150 лв.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситъ се смята за една публикация, при повторение такситъ се удвоява.

ВСИЧКО ВЪ ПРЕДПЛАТА.

Архим. Иннокентий.

Възраждането на българщината въ Варненската околия.

Презъ втората половина на XIX столѣтие българскиятъ елементъ въ Варненската околия започва да се пробужда, да съзнава своята народностъ и се стреми да отърси отъ себе си чуждото духовно иго и се обособи, като отдѣленъ народъ. Знаменателно е въ случая, че макаръ и да е билъ подъ чуждо духовно иго, да е нѣмалъ презъ онова време свои народни пастири и учители, които да го просвѣщаватъ на матерния му езикъ, за да слуша словото Божие и се моли на сѣщия езикъ; мнозина, обаче сж знаели да четатъ и пишатъ на своя езикъ. Ясно доказателство на това служатъ документитъ, съ сложенитъ върху тѣхъ подписи, на разнитъ първенци отъ селата, които първи се пробудиха и пожелаха да отърсятъ чуждото духовно иго.

Искрата за това пробуждане на българщината въ Варненската околия се появила въ с. Хадърджа, отпосле преименовано Николевка. Начело на това пробуждане е стоялъ Атанасъ Георгиевъ, родомъ отъ с. Гулица, който наедно съ баща си, презъ време на руско-турската война 1828—1829 г., се заселилъ въ с. Николаевка.

Борбата за самостоятелна българска църква въ Цариградъ е била въ своя разгаръ. Отъ всѣкъде въ турската империя, гдето сж живѣяли българи, до турското правителство биле изпращани заявления за независима Българска Църква. За сжщата целъ въ Цариградъ, презъ м. май 1861 год., почнали да пристигатъ новитъ представители, упълномощени да представляватъ българския народъ по църковно народнитъ му дѣла. Такъвъ представител на Варненското окръжие презъ оная епоха е билъ избранъ Атанасъ Георгиевъ.

Въ махзара подаденъ отъ българитъ въ гр. Варна и окръжието до Високата порта, се казва:

„Вѣроподаннытъ Българіе житѣль: отъ Варненската окръжностъ, взематъ смѣлость да поднасятъ настояща тж си покорна жалба прѣдъ Високославното Правителство на Негово-царско Величество Милостивый си Господаръ и Царъ Султана, за когото не престанно ся Богу молятъ да го поживи и укрепи“.

Вѣроподанны-ты по доло-подписанни Българи въ страхъ за лоши Слѣдствія, отъ такава проповѣдъ, както за народа така и за Държавата за своя и подданическа Длъжностъ почитатъ да пребръзатъ, съ имя на всички си братия, что живѣятъ по Окръжностъ-тж Варненскж да изпратятъ нарочно Прѣдставитѣль при Царско-то Правителство. Г-на Атанаса Георгиева, за да изтълкува и прѣдстави опасно-то положение въ което сж докарани и не минуема нуждж. . . (Д. Мишевъ, „Църковенъ Архивъ“ книжка I и II, 87—88 стр. 1925 год.)

Преди, обаче, Атанасъ Георгиевъ да замине за Цариградъ, решилъ да се споразумѣе съ варненскитъ първенци българи и да свика едно събрание въ с. Николаевка.

Това събрание станало на 21 мартъ 1860 г. На него присъствуваели пратеници отъ следнитъ села: Деня, Козлуджа, Хасарджикъ, Карвачъ, Ботево (Юшенлий), Крумово (Кумлуджа), Суджасънкой, Гевреклеръ, Гюндодгу, Чатма и Куюджукъ. На събранието председателствувалъ Атанасъ Георгиевъ. Държалъ се приблизително следния протоколъ: „Днесъ на двадесетъ и първи мартъ 1860 год. ний долуподписанитъ първенци и старейшини отъ селата събрани да размислимъ по черковния въпросъ, по примера на нашитъ Цариградски българи, отъ днесъ нататъкъ, ний се отказваме отъ Гръцката Патриаршия и нейнитъ владици. За напредъ нашитъ свещеници да споменуватъ въ Божественната служба името на българския свеще-“

ноначалникѣ Илариона Макариополски въ Цариградѣ и всичкитѣ черковни работи, като за вѣнчавка, вула и др., да се издаватъ въ негово име. За всичко гореказаноꙋсе подчиняваме.

с. Николаевка, 21 май 1860 г.

Следватъ подписитѣ:

Председатель: Атанасъ Георгиевъ, секретаръ: Свещ. К. А. Джновски. Дѣдо Дука отъ с. Девня, дѣдо Коси и ефендито Стоянъ отъ Козлуджа, дѣдо Сѣрю и Димитръ отъ с. Караачъ, дѣдо Банку отъ с. Хасърджикъ, дѣдо Атанасъ и кельъ Михаль отъ с. Ботево, дѣдо Демиръ отъ с. Крумово, дѣдо Бою отъ с. Суджасъ-кѡй, дѣдо Злати отъ с. Гевреклеръ, дѣдо Хаджи Дойчу отъ с. Гюндогду, дѣдо Бою отъ с. Чатма, дѣдо Димитръ отъ с. Куюджукъ.

Това решение Атанасъ Георгиевъ съобщилъ въ Цариградѣ.

На 24 юлий с. г. имало друго събрание въ което присѣдствували първенци отъ околнитѣ градове: Провадия, Добричъ и Балчикъ, които единогласно приели държания въ с. Николаевка протоколъ и опълномощити дѣдо Атанаса да отиде въ Цариградъ, дето да говори заедно съ добришния представителъ Хаджи Иванъ Вълковъ, отъ името на всичкитѣ българи на Варненския окръгъ (санджакъ) (IV извѣстия на Варнен. Арх. Д-во стр. 15—16).

Макаръ че тия събрания сж станали въ 1860 год., обаче не всички села, чийто представители сж взели участие въ събранията, сж се отказали още тогава отъ зависимостта на варненския грѣцки митрополитъ. Това тѣ сж направили едва презъ 1865 год. Отъ документитѣ, които се съхраняватъ въ архива на археологическото дружество, които тукъ буквално привеждаме, ясно се вижда нашето твърдение.

„Ный долопотписаный Болгари Въ В. Козлоджа ва молы-мы съ настояще-то нѣ покорно пѣсмо тукъ Българска-тж Църква въ Варна, на която като знаи-ты чѣ ся отказахъ-мы и, отдѣлхъ-мы отъ Грѣцка-та Ц/градска Патриаршія и, сжщо тѣй отъ Нѣйны-ты служителей (грѣц Владци) и, сме въ распра, за това препада-мы на Васъ Чесный Господари Г. на Бѣлг. Общество, и ва молимъ да ны настоява-ты Село-то на Всяка нужда като на прѣдстава-ты прѣдъ Славно-то Царско Правителско (на Хюкюматъ-тѣ) за сѣчкы-ты ни работи И, тѣй познава-мы и, ще познава-мы Болгарската тукъ Църква Въ Варна за наша Доховна Майка И, тя да ны варды въ Всяко Духовно И, Църковно дѣло И, така остая-мы пѣлно въ надѣжда чѣ, ще изпълнява-ты тѣй желаеми исканія, за кое-то и, потвърждаеми съ Печатитѣ сѣ“.

1865 Септемврий 10-и

В. Козлоджа.

Радоль
Кюсо-олу

Слѣдватъ подписитѣ

Стоянъ Чорбаджи

Желесъ Чорбаджи

Димо Кара

Нѣделковъ

Никола Карапетровъ Хузунъ Петаръ.

„1865 септември: 24: день

отъ село чатма старци и чорбаджии и сички со-сердцѣй поздравяваме ви ваше славно балгарско опшество варна ето идемъ да ви са помолимъ за

каквото нужда препадне на насъ като дадемъ да ни приемнете за да не ни оставите на ли знаете фтора майка и надежда немаме освенъ вазе и балгарската църква наша майка защо знайте колко време как-сме са отделили отъ грѣцкия патрика и отъ грѣцките владици затова идемъ да ни приемнете давята закаква да е работа сосъ хюкюмататъ заедно“.

Иванъ дядувъ
банко Митювъ саки
Чорбази димиръ.
Койчо добре.
Стойку
Рокувъ.

Марко
Славе
Стоянъ
Стойчу
Николувъ
Михаль
Стоико.

„Подписанните селени утѣ селото Гюн-дооду молиме Българската църква въ Варна която като знай че сме ся отдѣлили утѣ Грѣцката патриаршія, и сме въ маражж, молиме Българското Общество да прѣдставлява селото прѣдъ Хюкюмата за сичкити ни работи, и Българската църква въ Варна е наша мѣйка тя да ни варди въ духовните ни и черковни работи.

Оставами съ надѣжда, чи ще изпълните исканіето ни за което и потвърждаеми съ мюхюрите си ду Българската църква у Варна.

1865: 8/врий: 13: го.

Подписи

мехуръ
селски
перви
маринъ
куртюфъ
Деміръ
Ивановъ
Станюолу
Жеко
Кожа
Недю

мехуръ
селски
фтори
стойко
Славювъ
Симо
Ганювъ
Іорго
Димитровъ
Коджа
душко

азаа
дойчо
іанювъ
кателія
Боювъ
Стоянъ
Василковъ
Кожа
Апостолъ
Стаматъ.

Други два документа отъ селата Гевреклеръ и Кумлуджа, безъ дата, които, по всѣка вѣроятность, сж отъ 1865 г., като първитѣ два.

„Село Геврек обаче старци и чорбази и сички сродници почитами славно балгарско опшество варна щомъ иди до васъ обаче даса помолимъ за каква то нуда препадне нанасъ като додиме дани приемните дана науставите бесъ покорно на ли знайте и ченемаме овсенъ вази и балгарската църкова наша майка защо знайте колко време какво сме разделени отъ грацките патриарси и отъ грацките владики и затова идимъ да ни приемните нудата закаква да е работа сосе хюкюматъ заедно честа и . . .

Койчо
Русковъ
Іордані
Кателиж

Зелясъ
Златковъ
Недо
Николувъ

Кумлуджа

Нѣи покорни синца общо селени приемами българското общество покорявамиса нанеговитѣ вопросъ за сякакво едно нещо ведно съ духовнѣя вопросъ ве и за царскіятъ мезлишъ и си полагами печататъ царски за уверение

Мухтаръ мюхюрю	дяду Стоику
Епитропъ	• дечу
Попъ (не се чете)	• Панаиот
	• Конди
	• Стоянъ.

Други документи отъ тоя характеръ въ архива на музея нѣма запазени. Обаче отъ копирнитѣ книги на Варненската българска община отъ 1868 до 1876 год., които сж запазени въ архива, отъ кореспонденцията, водена презъ това време, се вижда, кои села на тогавашното Варненско окръжие сж вече признавали Българската община, която и е ръководила църковно-общественитѣ и културно-просвѣтитѣ дѣла. Поименно ще изложимъ тукъ селата, за да се види числото на българското население презъ оная епоха.

Селата сж следнитѣ:

Девня, Суджастъ-кой, Аврентъ, Голица, Куюджукъ, Дуранъ кулакъ, Карапча, Сатлмжшъ, Тестиджий, Гаргалжкъ, Емирлери, Гебедже, Дерекъой, Капаклии, Ясхтепе, Кжжлджиларъ, Юшенлии, Орѣхово, Карахюсеинъ, Копоклии, Джеферлии, Ала Клисѣ. Еникъой, Ясжбашъ, Кутлубей и Геленджикъ.

Като се има предвидъ това голѣмо число на села въ Варненската епархия съ чисто българско население, презъ епохата на нашето възраждане, лесно се обяснява, защо Цариградската патриаршия, при назначаването на Йоакима за Варненски митрополитъ, въ началото на 1865 г. е отправила своето послание до християнитѣ на епархията на два езика: грѣцки и български. Но народния духъ за стремежъ къмъ матерния езикъ и обособяването въ отдѣлна българска народност на населението въ горнитѣ села, тъкмо презъ това време се е намиралъ въ стихията си да се бори съ чуждото духовно иго. И тая му борба се увенчала на 28 февруарий 1870 г. съ пълненъ успѣхъ. Българскиятъ народъ се сдобилъ съ своя независима Църква, която му дала просвѣта и култура и впоследствие подготви и неговото политическо освобождение.

Обща строителна програма на водния синдикетъ „Тича“ въ гр. Шуменъ

(Продължение отъ брой 20).

Общата сегашна дължина на рѣката въ частта, която ще бѣде корегирана е около 172 км. съ срѣденъ увесъ 0 730/0. Ако обаче се извършатъ корекционнитѣ работи, дължината ѝ ще се скъси съ 66 км., съ което надлъжния наклонъ на рѣката ще стане около 1 20/00 и за земледѣлското производство ще бѣдатъ спечелени нови плодородни земи

б) Рѣка Луда Камчия.

Тѣзи притокъ на Рѣка Голѣма-Камчия ще бѣде корегирани отъ вливането му въ нея при с. Коте до язовира при с. Касъкларъ. Сегашната дължина на рѣката въ тази ѝ частъ е 27.7 км. а като се корегира дължината ѝ, ще се намали на 18.5 км.

в) Рѣка Врана.

Най-голѣмия лѣвъ притокъ на р. Г.-Камчия трѣбва да се корегира отъ устието на Е.-Джумѣ-ския боазъ до вливането му въ р. Г. Камчия при гара Крумово-Преславъ. Тази рѣка почти ежегодно залива всички обработни земи и ливади въ своята долина. Едва голѣма частъ отъ труда на земледѣлца бива унищожаванъ чрезъ отидичане поради поройнитѣ дъждове, при които водитѣ на рѣката веднага излизатъ отъ коритото си или пъкъ поради задавяне, което се причинява отъ трудното прибиране на разлититѣ се вече води въ коритото на рѣката. Това задавяне на нѣкои мѣста продължава толкова много, че тамъ почвата е добила характеръ на мочуръ, който много може да се използва за земледѣлското производство

Чрезъ корекцията на рѣката ще се унищожатъ възможността водитѣ ѝ да излизатъ внѣ отъ брѣговетѣ, а поради издълбаването на коритото ѝ, мочурящата ще могатъ да се изсушатъ. По този начинъ цѣлата долина на Врана отъ Е.-Джумѣ до устието ѝ ще се преобърне въ една осигурена отъ заливане и задавяне обработна изключително плодородна площъ.

Сегашната дължина на рѣчното корито въ споменатитѣ по-горе предѣли е 41.10 км., а следъ като се корегира ще се намали на 37.8 км.

Освенъ всички споменати главни корекционни обекти ще се корегиратъ въ долнитѣ си течения, поради сжитѣ причини и съ огледъ на сжитѣ ползи за земледѣлското производство, и всички по-голѣми притоци на споменатитѣ рѣки

III. Напояване.

Долината на рѣката Тича, въ своята изчислена и изравнена отъ вечното пивелационно дѣствие на водитѣ частъ, е различно широка: на мѣста тя преминава презъ тесни скалисти проломи, а на мѣста достига до една широчина повече отъ 8 км. Терайтъ има една конфигурация, която е много благоприятна за напояване чрезъ система отъ землени кивали, въ които водата ще се отбива посредствомъ язови построени въ корегираното корито на рѣкитѣ Голѣмината на годната за напояване площъ е именно тази, която привлича твърде много вниманието на синдиката.

Въ цѣлото порѣчье тази площъ достига до 280.000 декара, отъ които въ долината на Тича (Г. Камчия) около 204,000 декара, въ долината на р. Луда Камчия около 2600 декара въ долината на всички останали притоци на тѣзи рѣки още около 60000 декара.

Напоятелнитѣ канали на мѣста ще бѣдатъ изкопани отъ дветѣ страни на рѣкитѣ, а на мѣста само отъ едната страна тамъ гдето брѣговетѣ сж много стрѣлни. За изкопаването на тѣзи кана-

ли може да бъде привлечено на работа и мѣстно население, а особено това, на което земитѣ попадатъ въ напояваната площъ.

IV. Отводняване и заздравяване

Долината въ долното течение на рѣка Тича (Г. Камчия) се залива почти ежегодно и тя се покрива съ множество блата и локми, които ставатъ едно прекрасно гнѣздо за развъждане на маларични комари. Около 50% отъ децата въ този край и една голѣма частъ отъ възрастното население сж подложени на жестокия бичъ на тази коварна болестъ и биватъ отнемани отъ своята полска работа тъкмо въ най-работния сезонъ. Всичко това се отразява твърде зле върху поминъка на населението и върху неговото здравословно състояние.

Чрезъ отводняването на тѣзи области, било чрезъ корекция на рѣкитѣ, било чрезъ други мелiorативни работи причинитѣ за маларичността ще бждатъ премахнати здравословно подобреното население ще се отгаде свободно на своята непосредствена работа, а голѣмитѣ плоскости земя, които представляватъ сега само негодни за работа мочурлици, ще бждатъ спечелени за народния поминъкъ

V. Силопроизводство

Корегрането коритата на рѣкитѣ не е достатъчно за предназначение на обработванитѣ земи въ долините отъ наводненията при порошни дъждове. Затова налага се построяването на язовирове, въ които да се събиратъ дъждовнитѣ води, отъ гдѣте да се пропускатъ само при нужда. Особено удобни мѣста за такива язовирове сж: по рѣката Тича (Г. Камчия) въ преславския проломъ и по рѣката Луда-Камчия надъ с. Ченге, Провадийско (при с. Каскларъ)

Тези язовирове ще предназначатъ Камчийската долина отъ наводняване и изпущаната отъ тѣхъ вода ще се използва за напояване и за силопроизводство.

Опоредъ повърхностни и предварителни проучвания язовирътъ при гр. Преслав може да ни даде 6000 к. с., а този при с. Ченге около 3000 к. с. Съ 9000 конски сили може да се покрне една консумация отъ 25000 к. с. Тѣ сж достатъчни да задоволятъ напълно нуждитѣ за осветление и двигателна енергия и въ третѣ окръга. Като най-голѣми консумативни центрове могатъ да се повочатъ градоветѣ Варна, Шуменъ, Е-Джамая, Провадия, Попово, Н. Паваръ, Преславъ, Котелъ, Айтосъ и др. Разбира се и всички голѣми и малки села ще бждатъ свързани съ електро-разпредѣлителна жрежа и ще се ползватъ отъ облагитѣ, които може да имъ даде електрическата енергия.

Точни технически данни за размѣра на силопроизводството при двата язовира ще се получатъ следъ като се привършатъ проучванията по дветѣ рѣки. Тогава ще може да се изработи и цѣлня водостопански планъ за всички работи по поречието, които сж органически свързани една съ друга.

VI. Водни съобщения.

И сега даже малки плавателни съдове се движатъ по долното течение на р. Камчия Тамъ, обаче, следъ корегрането на коритото и осигуряването чрезъ двата язовира единъ постояненъ и обилень дебитъ на рѣката, плуването на плоскоходни кораби съ стопански цели ще стане възможно даже до село Ново-село, Провадийско. Оздаването на този сигурень водень пътъ ще има голѣмо значение за изнасяне на произведенията на тази областъ къмъ пристанищата Варна и Бургасъ, понеже разклонението на Провадийскитѣ възвишения на северъ и на старопланинскитѣ на югъ сж сега сериозни бариери за свободния подвозъ на земеделскитѣ произведения къмъ Варна или къмъ югоизточна България.

За рентабилността на предприятието сега нищо съ положителностъ не може да се каже. Но безсъмнено е, че то ще се рента неимоверно добре. Само като се помисли, че то ще ни превърне 280,000 декара земя въ една цѣтуща градина, която въ сравнение въ настоящето ѝ състояние ще ни дава едно върхупроизводство отъ 1000—1500 лева на декаръ т. е. годишно около 350,000,000 лв., че цената на земята ще се повиши най-малко петъ пѣти т. е. отъ 1000 лева на 5000 лева на декаръ, съ което богатството на прѣкамчийското население ще се увеличи съ около единъ милиардъ и 400 милиона лева, че съ 9000 конски сили ще се извърши една коренна революция както въ индустриалното, занаятчийското и земеделското производства, тъй и въ общия битъ на населението, е достатъчно за да си представи човѣкъ картината на необозримото благоденствие, което синдикатътъ Тича ще донесе на третѣ съседни окръга.

Нашитѣ Народни богатства

Следъ войната, една отъ най-голѣмата грижа на всички държави взели участие въ нея бѣше, да заздравятъ разсипаното стопанско, финансово и материално положение. И действително ние виждаме, че държави съ силна индустрия до войната, много по лесно и безболезнено изживѣха тежката криза, и да заематъ по първото си положение, а нѣкой даже да го надми-

натъ. Напр. Германия, а ний България стоимъ все на едно и сѣщо мѣсто.

Германската индустрия на чело на която застанаха голѣмитѣ именити индустриални магнати като: Стинесъ, Крупъ и др. можа въ единъ периодъ отъ нѣколко години да се организира и да заеме първо мѣсто въ свѣтовното производство и да придобие отново отнетитѣ си презъ войната пазари.

Днесъ въ Германия се чувствува по лѣко кризата отколкото въ една Англия — макаръ последната да се счита за победителка. Днесъ въ Германия има по малко безработни отколкото въ Англия.

Нашата държава, респективно управлението не малко грижи положи за стопанското ни заздравяване, обърна се особено внимание върху земята — като земледѣлска страна, да се заоре и използва всѣка педя земя, всѣка гънка, а къмъ родната ни индустрия която сега тепърва се развива да се отдѣля много малко, а особено за ония подземни богатства която крие въ своитѣ недра майката земя. Думата ми е за минералнитѣ богатства които сѣ въ голѣмо изобилие у насъ.

Преди една година, сондата откри въ Провадийското землище каменосолни залежи. На времето си това открие направи цѣла сензация. Всѣки съзатаенъ дѣхъ следеше работата около тия залежи и чакаше крайнитѣ резултати. Установи се отъ учени че тамъ се криятъ неизчерпаеми народни богатства — възлизаци на около 250—300 милиона тона. Ако годишно би се вадило до 200000 тона, бихме имали запаси отъ каменна солъ за 737 години. А колко други индустрии биха изникнали и се развили още? А какво е направено за експлоатирането на тия залежи днесъ?

Изглежда че интереса е изчерпанъ и че всѣко чудо е само за три дни. Тѣзи каменосолни залежи, които ще дадѣтъ новъ тласъкъ на стопанското ни развитие, като че никого вече не интересуватъ и като че се забрави. Дано не е тъй.

Ако държавата днесъ е безсилна да се нагърби съ експлоатацията на тия залежи — нѣма ли една общогражданска инициатива — да се основе едно акционерно Д-во та да влезе то въ своята роль?

Ако имѣ нѣкакъвъ споръ съ синдиката „Общъ Подемъ“ понеже той ималъ придобито право надъ тия залежи — запазенъ периметъръ, то и синдиката да влезе съ своя капиталъ въ това акц. д-во, въ което

да бѣде представлявано съ наполовина или $\frac{2}{3}$ въ управлението и контролата на д-вото.

Синдиката съ своитѣ скромни средства въ скоро време не би поелъ експлоатацията на това огромно богатство, което стои закрито въ земята, а отъ това губи не само синдиката, държавата но и консуматора. Време е рѣководителитѣ на синдиката „Общъ Подемъ“ да излѣзатъ отъ това стеснено положение, и подирятъ подкрепата на гражданството та съ общи усилия да овенчаятъ подетото съ такъвъ ентузиазъмъ народно дѣло и го изведѣтъ до благополученъ край.

Грѣхота е да стои неизползвано това национално богатство зарито въ земята.

Ст. п. Хареевъ.

Ескурзия до с. Русларъ — Варненско

Интереса къмъ модернизиране нашето земледѣлие се повече и повече расте. Мероприятията на Министерството на Земедѣлието провеждани системно отъ 2—3 години отъ агрономитѣ даватъ вече своитѣ добри резултати, които всѣки може да види, провери и се поучи.

Представлява интересъ и заслужва да се види постигнатия стопански прогресъ въ село Русларъ, Варненско.

Катедрата съ цель да запознае земледѣлцитѣ отъ околнитѣ села съ постигнатото въ с. Русларъ устрои на 28 того екскурзия до селото, въ която взеха участие 52 стопани отъ селата Белево, Марково, Гюнъ аласъ, Гевреклеръ, Сюнъ-бей, Джиздаркьой, Енджекьой, и Страширирово.

Екскурзията се рѣководеше отъ Директора на Катедрата Поповъ, който следъ като въ кратка беседа обясни значението на екскурзията и какво предстои да видятъ и научатъ екскурзиянтитѣ въ с. Русларъ обходиха стопанскитѣ дворове и разгледаха модернитѣ стопански сгради и др. подобрения въ селото. По сѣществениитѣ подобрения, на които се спираха екскурзиянтитѣ, въ които се изразя стопанския прогресъ въ с. Русларъ бѣха следнитѣ:

1) Новата пшеница (селекционирана) № 14 е почти напълно замѣнима мѣстната изродена такава. Презъ тази година е било засѣто 6,675 декара съ пшеница № 14, което съставлява 90% отъ засѣтата площъ въ селото съ пшеница.

2) Засилено е въ голѣма степенъ фу-

ражното производство главно люцерната, която отъ 220 дек. презъ 1925 г. площта е увеличена до тази година на 735 декара, т. е. увеличение съ 515 дек. или 330%. Люцерновитѣ ливади освенъ въ дворове и заградени мѣста заематъ комплекти отъ незаградени ниви и ливади.

3) Стопанскитѣ сгради и стопанскитѣ дворове, които сж огледало на стопанския прогресъ сж сравнително добре подредени като сж построени и нови модерни стопански сгради по планъ и ръководство на Катедрата, а именно: 8 обора, 9 птичарника, 5 торища и 1 кочина. Въ строежъ сж и още нѣколко нови сгради.

4) Модерния земледѣлски инвентаръ сжщо така е въведенъ въ селото. По сжществения е: 3 вършачки, 2 трактора, 5 култиватора, 1 редосѣячка, 1 валякъ, 1 дискова брана, 1 триоръ и 1 единъ модеренъ казанъ за варене ракия, отъ които последнитѣ петъ сж собственостъ на кооперацията въ селото.

Въ селото по настоящемъ се строи Кооперативна сграда съ читалищенъ салонъ, които по размѣри и изработка сж новостъ единствени въ окръга за сега.

Екскурзиянтитѣ останаха много доволни отъ посещението си въ с. Русларъ, като нескриваха да изразятъ това си задовол-

ство и удивление за постигнатия голѣмъ успѣхъ декларирайки, че и тѣ ще положатъ усилия да направятъ виденитѣ подобрения въ селото.

Виденото и чудото тукъ при условия много близки до тѣхната действителностъ, действува най-насърдчително. Анкетирайки посетенитѣ отдѣлни стопанства всѣки отъ екскурзиянтитѣ има възможностъ да премѣри силитѣ си и се убеди че е възможно при желание всѣки да направи едно или друго отъ виденото въ с. Русларъ.

ХРОНИКА

ПОПРАВКА въ статията „Значението на археологията. .“ бр. 19 на стр. 2, въ т. 7 „глиптология“, вмѣсто „чешми“ да се чете *гемми*.

БИВШИЯТЪ при пост. комисия участ. медиц. фелдшеръ въ с. Преджа, Михаилъ Коюмджиевъ, се установява на частна практика въ сжщото село.

ПОЛУЧИ се въ редакцията книжката „Древно-българскитѣ паметници“ отъ Ив.

Публикуване протоколитѣ на Варненски Окръженъ Съветъ.

Продължение отъ протоколъ №—22

РЕШЕНИЕ №—125

Вписване въ мрѣжата на общин. пѣтища селата: Кюмюрлюкъ — Ени-махле — Крумово, презъ стопанството Тритѣ воденици — Батова“. Докл. Д. Дабковъ. Въ едно отъ миналитѣ заседания бѣхме взели решение да се остави безъ последиствие молбата на жителитѣ на с. Кюмюрлюкъ за свързване съ шосе Кюмюрлюкъ — Ени-махле — Крумово, презъ мѣстността „Тритѣ воденици“.

Сега наново сж постѣпили писма № № 332 отъ 26. II. 1927 год. на Кюмюрлюшкото сел. общ. управление съ което изпраща прот. № 2/2 отъ 23. II. 1928 г. и 322 отъ 27 февруарий с. г. на Крумовския сел. общ. съветъ съ прот. № 4/1 отъ 22. II. с. г. съ които молятъ да се ревизира решението на Окр. съветъ подъ № 56 взето

въ заседанието му на 13. II т. г. като се вземе ново решение и впише въ мрѣжата на държавнитѣ и общин. пѣтища въ окръга пѣтъ който да свързва с. Кюмюрлюкъ, презъ стопанството „Тритѣ воденици“ — Ени махле — Крумово, като декларирачъ че ще се изработа съ десетдневната трудова повиностъ на тия три села и постѣпило е заявление отъ Михаилъ Н. Петровъ отъ гр. Варна който сжщо моли прокарването на това шосе което е отъ голѣмо значение за селата въ тоя край, като добавя, че за целта може да се използва сжществуващия въ мѣстността „Тритѣ воденици“ мостъ за който той похарчилъ надъ 40.000 лв. за обслужване стопанството му въ тази мѣстностъ и моли Окр. съветъ да вземе правилно решение по въпроса за реализиране искания отъ горнитѣ общински съвети пѣтъ. Отъ друга страна пѣкъ е получена телеграма отъ с. Сарж-гьолъ подписана отъ Кметъ Димитръ Продановъ, Коста Д. Поповъ и Л. Желевъ, които се противопоставятъ на горнитѣ искания.

Окр. инженеръ казва, че ако селянитѣ сж съгласни да работятъ този пѣтъ той е (съгласенъ) готовъ да посочи мѣстото гдето да работятъ и

Демиревъ. Единъ малъкъ трудъ, но за това пъкъ идващъ да ни открие една златна страничка отъ нашето древно минало въ която едничкитѣ нѣми свидетели за тогавашнитѣ времена — паметницитѣ, сж, които ни даватъ жива представа за живота на нашия родъ и племе.

Цената на книжката е само 6 лева.

МИНИСТЕРСТВОТО на земедѣлието е наредило да се свикатъ въ началото на м. септемврий на конференция общинскитѣ и окръжни ветеринарни лѣкари, за да се разисква въпроса за приложение на закона за общинскитѣ предприятия; организиране кланицитѣ като самостоятелни предприятия.

Въ с. БѢЛА, варненско, по настоящемъ, се работи усилено по измѣрването на обекга отъ около 26 хиляди декара земи, които следъ парцелирането имъ ще бждатъ раздадени на бѣжанцитѣ отъ бѣла и на тия останали неоземлени отъ другитѣ пунктове.

Едновременно съ оземляването върви и постройката на жилищата, снабдяването съ инвентаръ и пр.

Вѣрва се, че въ скоро време оземляването и настаняването на бѣжанцитѣ ще бжде окончателно привършено.

КАТЕДРАТА е издала хвърчащъ листъ наставление за правилно насаждане и отглеждане черничеви градини въ ливадна форма, които раздава безплатно на интересующитѣ се стопани.

ПОРАДИ добрата реколта строежа на модерни стопански сгради въ окръга ще се

усили въ окръга. Стопани желающи да строятъ получаватъ упътвания и планове отъ Катедрата и Провадийското Агрономство безплатно.

Сандъкчийска скотовъдна комисия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2491

с. Сандъкчий, 15 Августъ 1928 год.

Обявява се на интересующитѣ се за знание че на 16 септемврий н. г. отъ 3 до 5 часа следъ обедъ въ канцеларията на общинското управление ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване на наемател експлоатацията на скотовъдната нива на с. Коте находяща се въ мѣстността „До село“ състояща се отъ 50 декара, съ граници: р. Камчия, зеленчукова градина на Юрданъ Димитровъ и пѣтъ, за единъ периодъ отъ 2 години, начинаая отъ 16 Септемврий 1928 год. до 15 Септемврий 1930 година.

Първоначалния наемъ на нивата е 150 лв. годишно на декаръ.

Искания залогъ е 10% върху добитата въ търга сума.

Чл. Чл. 125 и 127 отъ закона за общественитѣ предприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всеки прусѣтственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление.

Председателъ: Т. Георгиевъ
Секр. Касиеръ: Хр. Поповъ

като привършатъ работа да се впише. Комисията взема решение цѣлата преписка да се изпрати на окр. инжинаръ който да се занимае съ нея и идната сесия представи на окр. съветъ.

Д. Даскаловъ. Азъ и по рано и сега настоявамъ да се удовлетвори искането на тия села, които сж готови да дадатъ трудоваци и пари за реализирането на този пѣтъ. Да кажемъ, че удовлетворяваме искането имъ, като преписката се изпрати на окр. инженеръ.

Д. Рязчевъ. Азъ мисля когато се предлагатъ такива жертви и готовность отъ самото население, нѣма защо да се противопоставяме на това тѣхно искане.

Т. Атанасовъ. Закона за пѣтищата повелява редовната пѣтна тегоба да се използва въ общинскитѣ първокласни пѣтища обаче и за вто-

рокласнитѣ и третокласнитѣ такива никой нѣма да е противъ ако самото население се наеме съ навършване на землената работа по тѣхъ. Ние можемъ да вземемъ решение въ смисълъ, че ако околното население за направата на този пѣтъ счита, че ще се извърши съ извънредната пѣтна тегоба това искане може да се удовлетвори.

Председателя. Който е съгласенъ да се впише въ мѣржата на държавнитѣ и общински пѣтища въ окръга шосето Кюмюрлюкъ — презъ мѣстн. „Тритѣ воденици“ — Ени махле — Крумово, съ условия, че околното население ще навърши всичката землена работа на това шосе съ извънредната пѣтна тегоба, моля да си вдигне рѣката.

Болшинство — приема се.

Заседанието се вдигна въ 18 часа.

Аджемлерско училищно и-во**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 3

с. Аджемлеръ 29 августъ 1928 год.

Аджемлерското училищно настоятелство обявява на интересующитѣ, се, че на 1 октомврий т. г. отъ 2 до 6 часа следъ обедъ въ канцеларията на Аджемлерското първоначално училище ще се произведе публиченъ търгъ, съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ следнитѣ училищни имоти:

1) 1 Късъ нива въ мѣстността „Иерет-ликъ“ Аджемлерско землище отъ 24 дек.

2) Три къса нива въ мѣстността „Чалкъ“ същото землище 2 къса по 7 декара и единъ отъ 8 декара.

3) Шестъ къса нива въ мѣстността „Подъ лозята“ Аджемлерско землище отъ които 5 къса по 10 декара и единъ отъ 8 декара.

4) Единъ късъ нива въ мѣстността „Парче Куру“ отъ 6.8 декара.

5) Два къса нива въ мѣстн. „Донемечъ“ отъ по 10 декара.

Първоначалната оценка е 100 лв. на декаръ годишно.

Залогъ за правоучастие е 10% върху първоначалната оценка съгласно закона на търга и общественитѣ предприятия.

Всички разноси по търга сж за смѣтка на наемателя.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на училището.

Председателъ: С. Георгиевъ
Секретаръ: И Венковъ

Кара-Агачката общинска скотовъдна комисия
Провадийско.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2305

с. Кара-Агачъ, 21 Августъ 1928 год.

Комисията обявява, че на 31 день следъ публикацията настоящото въ Варненски окр. вестникъ отъ 9—11 часа въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ за отдаване на наемателъ скотовъднитѣ ниви за времето отъ 1/X. 1928 год. до 30/IX. 1930 год.

1) „Аланджицитѣ“ отъ 10 дек. въ Капуджи махленското землище.

2) „Куйлучъ Якажъ“ отъ 50 дек. разпредѣлена по 5 къса въ Гюкче-Дюлюшкото землище.

Наддаване ще става по отдѣлно за всѣ си късъ — Искания залогъ 10%.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ общинската канцелария.

Отъ комисията.

Кара-Агачка общинска скотовъдна комисия
Провадийска околия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2306

с. Кара-Агачъ 21 Августъ 1928 год.

Комисията обявява на интересующитѣ, се, че на 31 день следъ публикацията настоящето въ Варненския окр. вѣстникъ отъ 14—16 часа ще се произведе въ канцеларията на общинското управление, търгъ съ явна конкуренция за отдаването на доставчикъ 1800 кгр. ечемяна ярма, приблизителна стойностъ 14000 лв. и 1000 кгр. слама приблизителна стойностъ 1000 лв. за изхранване на общинскитѣ бици.

Искания залогъ 10% Закона за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентитѣ.

Поемнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на общинското управление.

Отъ комисията.

Кара-Агачка общинска скотовъдна комисия
Провадийска околия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2307

с. Кара Агачъ, 21 Августъ 1928 год.

Комисията обявява, на интересующитѣ, че на 22 септември т. г. отъ 9—11 часа въ тържището на с. Кара-Агачъ ще се произведе публиченъ търгъ съ явно наддаване за продажбата на два негодни говежди бици.

Първоначална цена по 3000 лв. Искания залогъ е 10% Закона за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентитѣ.

Всички разноси за публикация, гербоъ сж за смѣтка на конкурента.

Отъ комисията.

Печатница „Войниковъ“ — Варна